

Komolyzenei Előkészítő Bizottság
Artisjus Zenei Alapítvány Kuratórium
15 tagja és az
Elnök Úr részére

2006 Május 13.

Akikkel tisztelettel megosztanám - (*noblesse oblige*) – alábbi, az *Apocryphal Musicology 2043. IV. (pp.111-113.)* számában publikált szerény büromuzikológiai leletet. Ebben – némi tanultsággal - a korabeli osztálytársadalom fraktálszerkezetének zeneszociológiai leképeződése figyelhető meg, a zenei diverzifikáció azon kalandos korából, amikor a zeneipar még nem volt a *Vichy-Exxonym Zaibatsu* társulás *Neuronetics-Wellness* alosztálya. A dokumentumban említett szerző mai jelentéktelensége - beleértve kortársait is - nem csökkenti a lelet vizsgálatából származó tanulságok érvényességét.

Alulírott **Hortobágyi László** (H2. 1141, 646965, CAE-244129094, korábban 4, azaz négy - ún. *Artisjus* pontszámú szerző) az alábbi, 2006. április 24.-re datált értesítést vehette kézbe:

(az apokrif muzikologia által majd számontartott levelezés okán itt újraközölve) :

Tisztelt Hortobágyi Úr!

Értesítem Önt, hogy a Komolyzenei Előkészítő Bizottság a 2006. évi ülésen többségi szavazás útján az Ön jogdíj-kiegészítési (premizálási) listáról való levétele mellett döntött.

A Bizottság döntését a Kuratórium jóváhagyta.

A premizálás feltétele a következő: a Premizálási Alapból évente arányos

prémiumban részesülnek azok a folyamatosan és színvonalasan alkotó zeneszerzők és szövegírók, akiknek műveit bemutatják, illetve gyakran játsszák és a műfajuk iránt érdeklődők körében széles körű elismerést váltanak ki.

Kérem a fentiek szíves tudomásul vételét.

Budapest, 2006. április 24.

Érintett **Hortobágyi László** - (úgy mint *fent*) - kijelenti, hogy

nem lebbez fel a határozat ellen.

Döntését a következőkkel indokolja :

Véleménye szerint a Bizottság rendkívül konzekvens, logikus és eredeti küldetésével harmonikus viszonyban lévő határozatot hozott, különösen annak fényében, hogy a szerző soha nem kérte a premizálási listába történő besorolását.

Eme kultúrtörténetileg halott és kicsiny közösségi struktúra, melyen belül a *stallum*ként funkcionáló önfertőző redisztribúció fosszilis résztvevői mint parthenogenezissel szaporódó *poltergeist* típusú szerzők és előadók, a zene és a világ változásait teljesen figyelmen kívül hagyva óvják kutyabőrös pedigréjuket és pontrendszerüket - ("*zseton*" mely igazolja tudatuk karakterét) - egy, már régen nem létező, idejétmúlta, kiüresedett formanyelv és annak védendő minőségére hivatkozva.

Itt az akadémiai kutyabőrhez kapcsolt képzelt minőségi fajvédelem, valójában egy kultúrális osztályharc része, ahol a rendszer egy letűnt kor és kultúra meddő intellektusait premizálja.

Eme osztálytudatukat ápoló és azt folyamatosan leporoló szerzők - kik, kb. a saját 25-30 éve megtörtént kihalásukat sem vették eddig még észre - , azaz ott a *Holtak Házában* a kaszt-rituálét művészetként értelmező konglomerátum, ahelyett, hogy szembenézne invencióforrása mélyén tátongó kiszikkadt sivataggal (*Leverkühn syndrome*) - így például nem engedett volna történelmi kifáradásából származó rövidlátásának, és nem aludta volna át a legutóbbi 40 év ifjúsági és világzenei változának gondolatébresztő lehetőségeit, emiatt sem igényli az istállóban is olykor hatásos szellőztetést - ezért alapreflexént, ösztönös immunheroikus

kirekesztő struktúrája tenyészik tova.

Törzsi maffia, melynek működése anti-liberális, kirekesztő és rasszista, azaz *Talib Gremium of Al-Quaidatorium*, és amely megmondja:

1. Mi és ki a "komoly" zene, ez ugyanis a premizálás pillanatnyilag egyetlen "legitim" alapja, hiszen hogyan jellemezhető másként az a struktúra melyben egy szerző - több mint ötven (50), a nyugati féltekén kiadott lemeze és CD-je, összesen ezideig 700 publikált-kiadott darab és felvétel, német Nagydíj 1997, (többször), az Év Lemeze New-Zealand 1996, 1999, 2000, *Margen* fődíj, Spanyolország 2002, a 19. helyezett a *Backroads World Music* világ ranglistán, Los-Angeles 1999, *Octopus* díj, Franciaország 2003, member/composer of the *Galata Mewlevi House*, Ystanbul 2004, re-founder of the *Gáyan Uttejak Society*, Mumbai, India, Bp.1981-2005, stb.stb , a szerzőről négy könyv és tanulmány íródott német, francia és török nyelven, kiadói által organizált "I-tunes" letöltések jelentős száma, zenekarának meghívásai világszerte minden évben, etc.etc. ellenére, a Bizottság által - ismétlem soha nem kért – négy, azaz mindösszesen (4) pont kitüntetettje tudott lenni ?

2. - s amely megmondja kik "azok a folyamatosan és színvonalasan alkotó zeneszerzők és szövegírók, akiknek műveit bemutatják, illetve gyakran játsszák és a műfajuk iránt érdeklődők körében széles körű elismerést váltanak ki."

Ez utóbbira - különösen a "széles körben" kitételre tisztelettel tekintvén - szociológiailag különösen attraktív felmérések lehetnek a Bizottság adatbázisában.

A Kuratórium és a Bizottság szives döntése okán azonban felmerül a listáról levett szerző eredeti négy pontja mögé teaurált premizálási értéktöbblet újraosztásának népmesei vonzata, ahol a túlélő krém felületén esetleg szétkent négy pontos *szimónia* lehetősége aligha tette egyénileg érdekelté a döntéshozókat.

Ez egyben felveti annak vízióját is, hogy a jövőben eme haldokló kulturális piac szegmensének csökkenő hozama elvezet "a kis és nagy hal" algoritmusának történelmi dialektikájához; itt a periferikusnak ítélt szerzők

pontszámai idővel a megszavazott szabályzat szellemében demokratikusan átkerülnek a sohult nem fáradt nagymogulok portfóliójába: ez lesz maj' pestise az szegény kisszerzőknek.

Végezetül szakmai együttérzésből ajánljuk a különböző *www. midifiles.com.* vagy pld. *www.acidplanet.com* oldalakat, ahol a szerzők alkotói ösztön-neszezésük forrásaként, tizen- illetve huszonéves *anonym* előadók felvételeiből könnyen kinyerhetik korunk világának zenei leírásához szükséges invenció, software és hangszerelésttechnikai információkat.

(Hortobágyi László 13.May.2006.)